

Kom varkens kijken in Midden-Delfland

Thursday 09 April 2009



Boeren zoals in vroeger tijden

door Anna Penta

Kippen scharrelen tevreden kakelend rond, achter een hek gluurt nieuwsgierig een witte geit, varkens liggen lui in de lentezon. Het lijkt wel een tafereel uit een sprookjesboek, deze dieren die in harmonie met elkaar en zichzelf leven. Ton van Ginkel vertelt enthousiast over zindelijke varkens, de prijs van biologisch voer en vergeten groenten.

“Het was mijn droom om ooit op een boerderij te werken,” begint Van Ginkel (64). “Toen ik twee jaar geleden die kans kreeg, heb ik hem ook meteen gegrepen.” Inmiddels heeft hij een kleine veestapel en onderhoudt hij een flinke moestuin. Hij is een boer van de oude stempel: zijn dieren kent hij bij naam en hij is wars van dieronvriendelijke middelen.

Hij staat heel dicht bij zijn beesten, vertelt hij onder het toezien van haan Gijs, die op de tafel is gesprongen. “Met mijn beer [mannetjesvarken, AP] kan ik lezen en schrijven. Het is een machtig beest, 300 kilo zwaar. Als hij tegen me aan loopt lig ik om. Maar dat zal hij niet doen, en hij zal me ook nooit bijten.” Van Ginkel verhaalt van een zieke ‘Teun’, een jaar of wat geleden. Vier opeenvolgende nachten kwam hij zijn varken tweemaal per nacht een fles water geven, dat gretig werd opgedronken. “Dat heeft hij enorm gewaardeerd. Daardoor hebben we echt een band gekregen.”

Hij boert volgens de biologische richtlijnen. Dat houdt bijvoorbeeld in dat zijn varkens naar buiten

moeten kunnen als ze daar behoefte aan hebben. Ze hebben ook een ruim hok met een dikke laag stro. Van Ginkel kent de vooroordelen over varkens. “Geen zindelijker dier dan een varken,” roept hij uit. “Ze doen hun behoeften op één vierkante meter in de stal, verder is het helemaal schoon. Wel zit er minimaal vijf meter tussen hun wc-plek en hun slaapplaats. Vergelijk dat met een gewone boer, die houdt tien varkens in dezelfde ruimte. Die liggen dan ook in hun eigen stront.”

Hoezeer hij ook van zijn dieren houdt en ze respecteert, hij kan de jonge dieren niet allemaal houden. “Biologisch voer is anderhalf tot twee keer zo duur als gewoon voer. Ik moet toch uit de kosten komen.” Van Ginkel laat zijn konijnen, varkens en kippen slachten door een ambachtelijk slager, die de dieren na aankomst twee dagen rust gunt. Het vlees verkoopt de boer aan het biologische restaurant aan de overkant, De Herdershof. “Ze maken er echt iets speciaals van: een rollade met pruimen of zo,” verklaart hij. “‘Varkensvlees uit eigen stal,’ dat wil wel. Die gerechten lopen ontzettend goed.”

Ook de groenten uit zijn moestuin komen terecht in de keuken van het restaurant. “Ik leg mijn tuin aan in samenspraak met de kok. Ik kweek veel ‘vergeten’ of niet-alledaagse groenten: gele of peervormige krootjes, gele sperziebonen, zeldzame soorten tuinbonen.” Ook de moestuin wordt volgens biologische normen onderhouden. “Ik gebruik helemaal geen bestrijdingsmiddelen, alles gaat op natuurlijke wijze.” Soms mislukt de oogst, dan is hij alles kwijt. “Je wordt er inventief van,” zegt hij nuchter.

De biologische boerderij van Ton van Ginkel is van dinsdag tot en met zondag te bezoeken door iedereen die meer wil weten over het boerenleven uit vroeger tijden. Aanmelden bij Op Hodenpijl, Rijksstraatweg 22, Schipluiden.